

Příloha 7a: Sumář zápisů ze skupin

Souhrnná zpráva o podnětech ze synodních skupin

Podklady k tématům MISIE, USPOŘÁDÁNÍ, HOSPODAŘENÍ

aktualizace 29. 8. 2024

Diecézní
synoda
2024 2026

OBSAH

ÚVOD	1
METODICKÝ ÚVOD	1
I. HLAVNÍ SEKCE	2
A. MISIE	2
B. USPOŘÁDÁNÍ	3
C. HOSPODAŘENÍ	4
II. POMOCNÉ SEKCE	5
D. FARNOST	5
E. PŘEDPOKLADY	6
F. KOMUNITY	7
G. DIECÉZE	8
III. DOPLŇKOVÉ SEKCE	8
H. NÁVRHY	9
I. REFLEXE	9
J. SYNODA	10
IV. REFLEXE SOUVISLOSTÍ	11
ZÁVĚR	12

ÚVOD

Tento text je sumářem či syntézou hlavních zjištění obsažených v podrobném dokumentu „Synodní skupiny: Analýza zápisů“ a má čtenáři posloužit v orientaci v tomto rozsáhlém analytickém dokumentu, zprostředkovat mu něco z jeho obsahu a ukázat vzájemný vztah jednotlivých částí tohoto dokumentu.

METODICKÝ ÚVOD

Metodický úvod dokumentu „Synodní skupiny: Analýza zápisů“ popisuje postupy, které byly použity při analýze zápisů synodních skupin. Celý proces začal sběrem dat z jednotlivých farností, přičemž klíčovým nástrojem pro strukturování a zpracování těchto dat byla metodika kódování. Výroky ze synodních skupin byly rozděleny do tematických kategorií (hlavní: MISIE, USPOŘÁDÁNÍ, HOSPODAŘENÍ; pomocné: FARNOST, PŘEDPOKLADY, KOMUNITY, DIECÉZE; doplňkové: NÁVRHY, REFLEXE, SYNODA) a podkategorii, které umožnily identifikovat klíčová témata, která se v zápisech ze synodních skupin objevovala. Tato metodika zajišťuje, že každý výrok je pečlivě analyzován v kontextu širšího obrazu a že výsledky poskytují komplexní a diferencovaný pohled na současnou situaci v diecézi. Tento přístup také umožnil, že výsledná analýza je založena na reálných zkušenostech a postřezích věřících a reflektuje jejich zkušenosti, vhledy do místní či celkové situace, případně i potřeby vyjasnění konkrétních otázek.

Analýza byla prováděna také s ohledem na některé geografické, sociální a kulturní rozdíly mezi farnostmi. Zvláštní pozornost byla věnována farnostem nacházejícím se na území bývalých Sudet, které

mají specifické historické a kulturní kontexty, jež ovlivňují jejich současný církevní života, a také rozdílům mezi farnostmi či uskupeními na území krajských, okresních či lázeňských měst a farnostmi v menších městech a na venkově. Metodika zahrnovala příležitostnou komparativní analýzu mezi těmito regiony, což umožnilo identifikovat jak společné, tak rozdílné rysy v přístupu k životu v diecézi.

Nyní budou prezentovány sumáře hlavních zjištění v jednotlivých kódovaných kategoriích (jejich podrobná analýza je vám k dispozici ve vlastním dokumentu „Synodní skupiny: Analýza zápisů“).

I. HLAVNÍ SEKCE

Hlavní sekce se vzájemně doplňují a poskytují komplexní pohled na klíčové aspekty církevního života. Misijní působení (A), organizační uspořádání farností a diecéze (B) a hospodaření a správa majetku (C) jsou úzce propojené, neboť efektivní misie vyžaduje dobré organizační struktury a stabilní majetkové zázemí. Spolupráce mezi farnostmi a diecézí, větší zapojení věřících a transparentní hospodaření jsou klíčovými faktory pro úspěšné naplňování poslání církve. Tyto oblasti je možné na základě výpovědí ze synodních skupin vnímat jako propojené součásti, které společně přispívají k celkovému zdraví církevní komunity.

A. MISIE

Sumář hlavních zjištění

V oblasti misí se ukázalo, že synodní skupiny kladou velký důraz na aktivní misijní činnost církve a potřebu být přístupnější širší veřejnosti. Tento přístup by měl zahrnovat nejen tradiční pastorační aktivity, ale i nové formy evangelizace, které by lépe oslovily současnou společnost. V zápisech ze synodních skupin se opakovaně objevuje téma otevřenosti církve vůči okolnímu světu, což by mělo být realizováno prostřednictvím různých veřejných akcí, sociálních projektů a přímého kontaktu s lidmi, kteří nejsou aktivními členy farností.

1. Osobní svědectví a přímý kontakt

Jedním z nejdůležitějších nástrojů evangelizace, jak zaznělo v diskuzích, je osobní svědectví a přímý kontakt s lidmi. Synodní skupiny často zdůrazňovaly, že autentický život podle víry a aktivní zapojení do komunitního života mohou přitahovat lidi, kteří hledají duchovní směr. V jedné reflexi se uvádí: „Hlásání evangelia je možné jen skrze setkávání. Kněz i farníci by měli svědčit tím, že aktivně přicházejí a vyhledávají kontakt. Lidé mohou být přivedeni k Bohu a církvi skrze individuální zájem.“ (Stříbro a Kladruhy PRF ERF - misie, uspořádání, hospodaření).

2. Misijní akce a nové formy evangelizace

Další často zmiňované téma se týká organizace různých misijních akcí, které by měly oslovit širší veřejnost a přiblížit církev těm, kteří se necítí být její součástí. Jednou z konkrétních doporučení bylo „zorganizovat dětské odpoledne, například na den dětí,“ což by mohlo sloužit jako příležitost pro přirozený kontakt s rodiči a rodinami, které běžně do kostela nechodí (Plzeň Bory jiná – misie). Podobně bylo doporučeno více využívat otevřenosti kostelů mimo bohoslužby, což by mohlo přitáhnout i lidi, kteří hledají klid a prostor pro osobní reflexi.

3. Vzdělávání a formace

Nutnost vzdělávání nejen dětí, ale i dospělých, byla opakovaně zmiňována jako klíčový aspekt pro rozvoj misijní činnosti. Farnosti by měly nabízet vzdělávací programy, které pomohou věřícím lépe porozumět své víře a být schopni o ní mluvit srozumitelně i pro ty, kteří nejsou s církví spojeni. V jednom zápisu se

objevila potřeba „vědomé formace k misím. Jak aktivně mluvit o víře tak, aby nám lidé rozuměli.“ (Plzeň Bory PRF ERF – misie).

Shrnutí celé sekce

Misijní činnost je vnímána jako klíčová pro naplňování poslání církve, přičemž je zdůrazňována potřeba větší otevřenosti a aktivního zapojení věřících. Skupiny diskutovaly o různých přístupech k evangelizaci, přičemž se ukazuje, že osobní svědectví a autentický život jsou považovány za nejúčinnější nástroje pro přitahování lidí k víře. Byly identifikovány různé formy evangelizace, které by mohly zahrnovat jak tradiční aktivity, tak nové iniciativy zaměřené na širší veřejnost. Vzdělávání a formace jsou klíčovými prvky pro přípravu věřících na misijní úkoly.

Otázky pro další etapy synody

1. *Jak můžeme zlepšit otevřenost našich farností a jejich schopnost oslovovat širší veřejnost?*
2. *Jaké konkrétní kroky bychom měli podniknout, aby se zvýšila účast mladých lidí na misijních aktivitách?*
3. *Jak můžeme podpořit věřící v jejich osobním svědectví a autentickém životě podle víry?*
4. *Jakým způsobem můžeme lépe integrovat misijní akce do běžného života farností?*

B. USPOŘÁDÁNÍ

Sumář hlavních zjištění

Uspořádání farností a diecéze bylo jedním z klíčových témat diskuze v synodních skupinách. Tento oddíl analyzoval různé aspekty organizační struktury církve, přičemž hlavní důraz byl kladen na spolupráci mezi farnostmi, zapojení věřících do pastoračních činností a na podporu kněží.

1. Spolupráce mezi farnostmi a diecézí

Spolupráce mezi farnostmi a diecézí se ukázala jako jeden z nejdůležitějších faktorů pro efektivní fungování církevního života. Účastníci synodních skupin si často stěžovali na nedostatečnou koordinaci a komunikaci mezi jednotlivými farnostmi, což vede k neefektivnímu využívání zdrojů a překrývání akcí. V jedné skupině se například objevuje poznámka: „Chybí nám koordinace a spolupráce plzeňských farností, protože je zbytečné tříštit síly a dělat si separátní akce.“ (Plzeň katedrála jiná – uspořádání).

2. Zapojení věřících do pastoračních činností

Dalším důležitým tématem je zapojení věřících do různých pastoračních a organizačních činností ve farnostech. Mnoho skupin zdůrazňovalo, že větší angažovanost věřících by nejen ulevila kněžím, ale také posílila komunitní rozměr farností. Tento aspekt se projevil v četných výročí, jako například: „Kněz by mohl u některých činností nechat více zapojit věřící – předpokladem je jejich zájem a ochota se spolupodílet.“ (Plzeň Bory PRF a ERF – uspořádání).

3. Podpora kněží

V neposlední řadě se diskuze zaměřily na podporu kněží, kteří jsou často přetíženi administrativními a organizačními úkoly. Skupiny navrhuje, aby kněží žili ve společenství a měli možnost vzájemné podpory. Tento přístup by jim umožnil soustředit se více na duchovní vedení a pastorační činnosti. V jedné skupině zaznělo: „Kněží by měli žít ve společenství, aby se vzájemně podporovali.“ (Plzeň katedrála jiná – uspořádání).

Stručný sumář celé sekce

Organizační struktura farností a diecéze byla v synodních skupinách diskutována z různých úhlů pohledu, přičemž se ukázalo, že efektivita a spolupráce jsou klíčovými faktory pro zajištění hladkého fungování

církevního života. Spolupráce mezi farnostmi a diecézí, větší zapojení věřících do pastoračních činností a podpora kněží byly identifikovány jako oblasti, které vyžadují zlepšení. Skupiny také navrhovaly různé způsoby, jak optimalizovat liturgické a pastorační struktury, aby lépe vyhovovaly potřebám věřících.

Otázky pro další etapy synody

- 1. Jak můžeme zlepšit spolupráci mezi farnostmi a diecézí, aby se zajistila lepší koordinace a efektivita?*
- 2. Jakým způsobem můžeme podpořit větší zapojení věřících do pastoračních a organizačních činností ve farnostech?*
- 3. Jak můžeme lépe podporovat kněze, aby mohli naplno vykonávat své duchovní a pastorační povinnosti?*

C. HOSPODAŘENÍ

Sumář hlavních zjištění

Hospodaření církevních farností a diecéze bylo jedním z nejdiskutovanějších témat. Tento oddíl se zaměřil na otázky týkající se efektivní správy majetku, transparentnosti finančních záležitostí a hledání nových zdrojů financování.

1. Efektivní správa majetku

Jedním z klíčových témat bylo, jak efektivně spravovat majetek církve, aby byl využíván v souladu s jejím posláním a nezatěžoval farnosti nadměrnými náklady. Skupiny navrhovaly různé strategie, jako například prodej nevyužívaných nemovitostí nebo úpravu nájemného na tržní ceny. V jedné ze skupin se například objevila zmínka o potřebě „zvážit možnost prodeje bytu, o ohledem na nárůst cen nemovitostí nebo upravit nájemné tohoto bytu na tržní cenu.“ (KV Stará Role ERF – hospodaření).

2. Transparentnost a informování farníků

Velký důraz byl kladen na potřebu větší transparentnosti a informovanosti farníků o finanční situaci jejich farností. To je klíčové pro budování důvěry a ochoty přispívat na provoz církve. Skupiny navrhovaly různé způsoby, jak tuto informovanost zlepšit, například prostřednictvím pravidelné komunikace na nástěnkách v kostelech nebo digitálními kanály. Jeden z návrhů zahrnoval myšlenku: „Při informování (nejen) o financích myslet na různé skupiny ve farnosti (ne všichni používají e-mail) – např. dát na nástěnku v kostele.“ (Plzeň Severní předměstí Krbovka 4 – hospodaření).

3. Hledání nových finančních zdrojů

Dalším důležitým aspektem byla potřeba hledání nových finančních zdrojů, aby farnosti nebyly závislé pouze na tradičních formách financování. Skupiny diskutovaly o možnostech získávání grantů, spolupráce s místními obcemi nebo organizování charitativních akcí, které by pomohly zabezpečit potřebné finanční prostředky pro pastorační činnosti. V jedné skupině se objevil návrh: „Jako možnost financování větších investic byla navržena forma sbírky na konkrétní účel s možností zaměřit se i na veřejnost, například charitativní běh.“ (Stříbro a Kladruby jiná 2 - misie, uspořádání, hospodaření).

Stručný sumář celé sekce

Hospodaření církve je klíčovou oblastí, která vyžaduje pečlivé plánování a transparentnost. Efektivní správa majetku, transparentní informování farníků a hledání nových finančních zdrojů jsou identifikovány jako hlavní priority pro zajištění udržitelnosti církevních aktivit. Skupiny navrhovaly různé způsoby, jak zlepšit hospodaření a posílit důvěru farníků, což je klíčové pro dlouhodobou stabilitu a rozvoj církve.

Otázky pro další etapy synody

1. *Jak můžeme zlepšit transparentnost finančních záležitostí ve farnostech, aby se zvýšila důvěra farníků?*
2. *Jaké nové finanční zdroje můžeme využít pro financování pastoračních aktivit a údržbu církevního majetku?*
3. *Jak můžeme efektivněji spravovat církevní majetek, aby sloužil k naplňování poslání církve?*

II. POMOCNÉ SEKCE

Pomocné sekce, zaměřené na různé aspekty církevního života ve farnostech, diecézi a jejich misijním poslání, odhalují hluboké a vzájemně provázané dynamiky, které formují život církve na lokální úrovni. Každá z těchto analýz se soustředí na klíčový prvek církevní struktury – od každodenního života ve farnostech (D) přes osobní a komunitní předpoklady pro misijní poslání (E), až po roli různých komunit a diecézních služeb (F a G). Společně tyto sekce poskytují komplexní obraz o tom, jak jednotlivé části církevní organizace interagují a ovlivňují celkový život církve.

D. FARNOST

Sumář hlavních zjištění

V této sekci se odráží úzké propojení mezi jednotlivými prvky farního života. Atmosféra ve farnosti, kterou vytváří jak farář, tak aktivní věřící, má přímý vliv na kvalitu liturgického života i na úspěšnost farních aktivit. Tyto prvky jsou vzájemně provázané a posilují se navzájem. Efektivní vedení farnosti, které zahrnuje aktivní zapojení věřících, pestré a kvalitní liturgie a rozmanité farní aktivity, může výrazně přispět k rozvoji živých a dynamických církevních komunit.

1. Život ve farnosti

Farnosti byly v zápisech synodních skupin často vnímány jako srdce církevního života, místa, kde se věřící mohou setkávat, modlit a aktivně se podílet na životě své komunity. Farnost byla popisována jako prostředí, kde by se lidé měli cítit jako doma, což podtrhuje důležitost přátelské a otevřené atmosféry. Například ve farnosti Plzeň Bory se zdůrazňovalo, že farnost by měla být místem, kde se lidé cítí vítáni a přijímáni. Tento pocit domova je často přímo spojen s přítomností a přístupem faráře, který může buď spojuvat, nebo rozdělovat komunitu. V některých případech se zmínilo, že „farář je klíčovou postavou, jeho přístup může farnost buď spojit, nebo rozdělit,“ jak to zaznělo ve Stříbře.

2. Farní komunita

Farní komunita byla identifikována jako klíčový prvek pro budování vztahů mezi věřícími, poskytování vzájemné podpory a společného růstu ve víře. V synodních diskuzích se často hovořilo o tom, jak přitáhnout nové členy a jak udržet mladé lidi aktivně zapojené do života církve. V Tachově se například vyzdvihla důležitost toho, aby se lidé v farnosti cítili přijati, nezávisle na tom, jak často chodí do kostela. Stejně tak se v Plzni Severním Předměstí hovořilo o tom, že „musíme najít způsob, jak oslovit mladé lidi a zapojit je do farního života.“

3. Liturgický život

Liturgie byla vnímána jako centrální prvek farního života, který má schopnost přitahovat a udržovat zájem věřících. Ve farnostech se objevovaly požadavky na větší pestrost a kvalitu liturgických obřadů. Někteří věřící poukazovali na to, že „potřebujeme více pestrých a inspirativních liturgií, které osloví lidi a přitáhnou je do kostela,“ jak zaznělo například v Plzeňské katedrále. Jinde se diskutovalo o tom, jak lépe přizpůsobit časování bohoslužeb potřebám různých skupin věřících. Ve farnosti Plzeň Bory se objevila otázka: „Proč nejsou mše v Plzni více rozdělené během dne, aby vyhovovaly různým skupinám věřících?“

4. Farní aktivity

Farní aktivity, jako jsou setkání, vzdělávací programy, charitativní činnost nebo společenské akce, byly identifikovány jako důležité pro podporu života ve farnosti. Tyto aktivity nejenže přispívají k živému duchovnímu životu, ale také umožňují věřícím navazovat hlubší vztahy a cítit se jako součást širší církevní rodiny. Některé farnosti vyjadřovaly potřebu většího zapojení věřících do organizace a realizace těchto aktivit, což by zároveň ulevilo kněžím a posílilo komunitní rozměr farností.

Stručný sumář celé sekce

Analýza zaměřená na život ve farnostech odhalila několik klíčových témat. Farnosti jsou vnímány jako základní jednotky církevního života, které poskytují prostor pro modlitbu, liturgii a společenský život. Zásadní roli zde hraje atmosféra ve farnosti, kterou významně ovlivňuje přístup faráře a aktivní účast věřících. Liturgický život je považován za klíčový prvek, který má schopnost udržet zájem věřících a přilákat nové členy. Farní aktivity jsou důležité nejen pro duchovní růst, ale i pro budování komunity a vzájemné podpory mezi věřícími. Celkově se ukazuje, že farnosti musí být místy, kde se lidé cítí přijati, kde mohou růst ve víře a kde jsou aktivně zapojeni do života své komunity.

Otázky pro další etapy synody

- 1. Jak můžeme dále rozvíjet atmosféru přijímání a podpory ve farnostech, aby se každý věřící cítil jako doma?*
- 2. Jakým způsobem můžeme lépe přizpůsobit liturgický život ve farnostech potřebám různých skupin věřících?*
- 3. Jak můžeme efektivně zapojit více věřících do organizace a realizace farních aktivit?*
- 4. Jaké další kroky bychom měli podniknout, abychom přilákali a udrželi mladé lidi ve farnostech?*
- 5. Jak můžeme lépe podpořit faráře v jejich úloze vedení farností a budování živých církevních komunit?*

E. PŘEDPOKLADY

Sumář hlavních zjištění

V této sekci se synodní skupiny zaměřily na předpoklady a podmínky, které jsou nezbytné pro úspěšné plnění misijního poslání církve. Diskuze se často točily kolem témat jako vzdělávání, duchovní formace a výchova nových misionářů.

1. Vzdělávání a formace misionářů

Jedním z klíčových předpokladů pro efektivní misijní činnost je kvalitní vzdělávání a duchovní formace misionářů. Skupiny diskutovaly o potřebě posílení těchto aktivit, aby věřící byli dobře připraveni na šíření víry a plnění misijních úkolů. V jedné ze skupin zaznělo: „Důležitá je modlitba za kněze a nová povolání.“ (Starý Plzenec PRF ERF - misie, uspořádání, hospodaření).

2. Podpora komunitního života

Dalším důležitým aspektem je podpora komunitního života, který je považován za základ pro misijní práci. Komunitní život poskytuje prostředí, ve kterém mohou věřící růst ve víře, získávat potřebné dovednosti a být posilováni v duchovní formaci. Komunity by měly fungovat jako zázemí pro misionáře a být aktivními centry evangelizace. V jedné skupině se diskutovalo: „Chceme své okolí oslovovat společenstvím. Lidi z vnějšku sledují věřící a jejich životy.“ (Kraslice jiná – misie).

3. Stručný sumář celé sekce

Předpoklady pro misijní činnost zahrnují kvalitní vzdělávání, duchovní formaci a podporu komunitního života. Tyto aspekty jsou klíčové pro přípravu misionářů a pro vytváření prostředí, ve kterém může církev

efektivně šířit víru. Synodní skupiny zdůrazňovaly potřebu posílení těchto předpokladů, aby církve mohla naplňovat své misijní poslání.

Otázky pro další etapy synody

- 1. Jak můžeme zlepšit vzdělávání a duchovní formaci misionářů ve farnostech?*
- 2. Jakým způsobem můžeme podpořit komunitní život jako základnu pro misijní činnost?*

F. KOMUNITY

Sumář hlavních zjištění

Komunity hrají zásadní roli v životě církve, což bylo opakovaně potvrzeno v diskuzích synodních skupin. Tato sekce se zaměřila na různé typy komunit, od řeholních až po nově vznikající komunity a spolky, a na jejich význam pro misijní a pastorační činnost.

1. Řeholní komunity a jejich misijní poslání

Řeholní komunity jsou v diecézi vnímány jako důležité pilíře misijní činnosti, které přinášejí stabilitu a hloubku. Františkáni a salesiáni byli často zmiňováni pro jejich aktivní zapojení do práce s lidmi na okraji společnosti. „Schopnosti bratří františkánů – konkrétní péče o lidi na okraji,“ zaznělo v jedné z reflexí (Plzeň Severní předměstí Klailovi – misie).

2. Nové komunity a inovativní přístupy k misii

Nové komunity, jako Koinonia Jan Křtitel a Komunita Noe, přinášejí nové a inovativní přístupy k evangelizaci. Tyto komunity se zaměřují na vytváření míst přijetí a podporují evangelizaci skrze komunitní život a nové formy duchovních aktivit. „Koinonia sv. Jana Křtitele má Dům modlitby, kde jsou lidé přijati. To je pomoc i pro farní pastorači.“ (VIK Plzeň město – uspořádání).

3. Spolky a sdružení a jejich místo v diecézi

Spolky a sdružení, jako Vysokoškolské společenství HORA, přispívají k misijnímu poslání zejména podporou víry mezi studenty a organizací akcí, které spojují akademické a duchovní prostředí. Aktivita tohoto spolku jsou zaměřeny na růst ve víře mezi členy společenství a širší studentskou komunitou. „Akce Na rovinu o křesťanství probíhá v kavárně Družba a zve se nějaký zajímavý host, který mluví na nějaké téma a zároveň o své víře.“ (Plzeň Hora – misie).

Stručný sumář celé sekce

Komunity, ať už tradiční řeholní, nové formy komunit nebo různé spolky a sdružení, jsou klíčové pro misijní a pastorační činnost diecéze. Přinášejí nejen hloubku a stabilitu, ale také inovace a nové formy evangelizace. Jejich vzájemná spolupráce a propojení s farnostmi jsou klíčové pro naplňování misijního poslání církve.

Otázky pro další etapy synody

- 1. Jak můžeme podpořit a rozvíjet komunity jako klíčové pilíře misijní a pastorační činnosti?*
- 2. Jak můžeme lépe propojit nové komunity a spolky s tradičními farnostmi a řeholními komunitami?*

G. DIECÉZE

Sumář hlavních zjištění

Synodní skupiny se také zaměřily na celodiecézní služby organizované či zřízené biskupstvím. Tato sekce analyzovala různé aspekty těchto služeb, jako jsou pastorační oddělení, diecézní centrum mládeže, charitní služby a církevní školství.

1. *Pastorační oddělení a diecézní centrum mládeže*

Pastorační oddělení a diecézní centrum mládeže byly zmiňovány jako klíčové instituce, které poskytují podporu farnostem a pracují s mládeží. Zmínky se zaměřují na pozitivní příklady, jako jsou programy pro školy nebo organizace letních táborů. Nicméně, objevila se také kritika, že farnosti postrádají konkrétní návod, jak evangelizovat. „Obecně asi nevíme jak evangelizovat – není návod.“ (Horšovský Týn).

2. *Charitní služby a církevní školství*

Charitní služby a církevní školství jsou jedny z nejvíce zmiňovaných oblastí diecézní činnosti. Charitní služby jsou vnímány pozitivně pro svůj široký záběr a dopad na komunitu, zatímco církevní školství je hodnoceno jako klíčová součást evangelizace a výchovy. Zazněla však i kritika týkající se elitářství a používání nekřesťanských symbolů ve výuce. „Lidé důvěřují církevnímu školství, ale otázka je, jestli to nejsou jen elitní školy, které nemají s vírou nic společného.“ (Dolní Bělá - misie 1).

3. *Biskupství a jeho role vůči farnostem*

Služby biskupství byly hodnoceny jak pozitivně, tak negativně. Biskupství je oceňováno za svou technickou a ekonomickou podporu, ale také kritizováno za tvrdou komunikaci a komerční přístup. „V některých případech při jednáních tvrdá komunikace a nekompromisní atmosféra ze strany BIP.“ (Plzeň Severní předměstí PRF ERF – Hospodaření).

Stručný sumář celé sekce

Celodiecézní služby hrají klíčovou roli v podpoře farností a naplňování misijního poslání církve. Pastorační oddělení, diecézní centrum mládeže, charitní služby a církevní školství jsou nezbytné pro evangelizaci a sociální podporu. Biskupství poskytuje důležitou technickou a ekonomickou podporu, ale čelí výzvám v oblasti komunikace a vztahů s farnostmi.

Otázky pro další etapy synody

1. *Jak můžeme zlepšit komunikaci a spolupráci mezi farnostmi a diecézními institucemi?*
2. *Jak můžeme posílit pozitivní vnímání charitních služeb a církevního školství mezi věřícími a veřejností?*
3. *Jak můžeme zajistit, aby služby biskupství byly vnímány jako podpůrné a ne jako kontrolní?*

III. DOPLŇKOVÉ SEKCE

Doplňkové sekce poskytují důležitý pohled na různé návrhy, reflexe a připomínky, které vyplynuly z diskuzí synodních skupin. Nejsou sice přímou součástí popisu dnešní pastorační reality v diecézi, ale mohou být důležitými podněty pro další etapy diecézní synody. Tyto sekce zdůrazňují potřebu otevřenosti, komunikace a transparentnosti v synodním procesu a v celé církvi. Souvislosti mezi jednotlivými částmi ukazují, že návrhy na zlepšení misijní činnosti, uspořádání a hospodaření jsou provázané s celkovým vnímáním církevního života a procesů, které jej ovlivňují.

H. NÁVRHY

Sumář hlavních zjištění

V této sekci se synodní skupiny zaměřily na různé návrhy, doporučení a přání, které vyplynuly z jejich diskuzí. Tyto návrhy se týkají oblastí misie, uspořádání a hospodaření.

1. *Posilování misijního zaměření*

Synodní skupiny opakovaně zdůrazňovaly potřebu posílení misijního zaměření církve, včetně organizace akcí, které by oslovily širší veřejnost. Byly navrženy různé aktivity, které by mohly přilákat nové lidi, například dětské odpoledne nebo otevření kostelů i mimo bohoslužby. „Zorganizovat dětské odpoledne, například na den dětí.“ (Plzeň Bory jiná – misie).

2. *Optimalizace liturgických a pastoračních struktur*

Dalším důležitým tématem bylo optimalizování liturgických a pastoračních struktur, aby byly efektivnější a lépe sloužily věřícím. Byly diskutovány možnosti lepší koordinace mezi farnostmi a reorganizace bohoslužeb. „Proč nejsou mše v Plzni více rozdělené během dne a jsou koncentrované na 9:00 a 18:00?“ (Plzeň Bory jiná – misie).

3. *Efektivní správa majetku a transparentnost*

Návrhy se také týkaly efektivní správy církevního majetku a potřeby větší transparentnosti ve finančních záležitostech. Farnosti navrhovaly prodej nevyužívaných nemovitostí nebo úpravu nájemného. „ERF navrhuje zvážit možnost prodeje bytu, o ohledem na nárůst cen nemovitostí nebo upravit nájemné tohoto bytu na tržní cenu.“ (KV Stará Role ERF – hospodaření).

Stručný sumář celé sekce

Návrhy synodních skupin se zaměřují na posílení misijního zaměření církve, optimalizaci liturgických a pastoračních struktur a efektivní správu církevního majetku. Transparentnost a informovanost jsou považovány za klíčové pro budování důvěry mezi věřícími a pro zajištění udržitelnosti církevních aktivit.

Otázky pro další etapy synody:

1. *Jak můžeme realizovat navržené změny v misijním zaměření a otevřenosti farností?*
2. *Jak můžeme optimalizovat liturgické a pastorační struktury, aby lépe sloužily potřebám věřících?*
3. *Jak můžeme zlepšit správu církevního majetku a zajistit větší transparentnost finančních záležitostí?*

I. REFLEXE

Sumář hlavních zjištění

Tato sekce se zaměřila na obecné reflexe o společnosti, církvi, diecézi a farnosti. Diskuze se týkaly různých témat, včetně evangelizace, generační propasti a uspořádání církevního života.

1. *Evangelizace a vztah k okolní společnosti*

Jedním z hlavních témat bylo, jak efektivně oslovit nevěřící okolí a překonat historické a kulturní překážky. V Sudetech byla často zmiňována obtížnost evangelizace kvůli specifickým historickým podmínkám, zatímco ve Vnitrozemí se diskutovalo o různých formách evangelizace. „Evangelizovat není v tomto kraji jednoduché.“ (Horšovský Týn PRF ERF – misie).

2. Generační propast a nezájem mladých

Dalším diskutovaným tématem byla generační propast a nezájem mladých lidí o víru. Skupiny vyjádřily obavy z toho, že mladí lidé nevidí náboženství jako relevantní pro svůj život. „Mladí v jejich okolí vůbec o víru nejeví zájem, a to ani z jejich vlastních rodin.“ (Mariánské Lázně otevřená – misie).

3. Osobní svědectví a autentický život

Diskuze se také zaměřily na význam osobního svědectví a autentického života jako prostředku pro misi. Synodní skupiny zdůrazňovaly, že věřící by měli žít podle své víry, aby mohli autenticky oslovovat své okolí. „Chceme své okolí oslovovat společenstvím. Lidi z vnějšku sledují věřící a jejich životy.“ (Kraslice jiná – misie).

Stručný sumář celé sekce

Obecné reflexe synodních skupin se zaměřily na otázky evangelizace, generační propasti a významu osobního svědectví. Synodní skupiny zdůrazňovaly potřebu autentického života podle víry a nutnost přizpůsobit evangelizační úsilí specifickým historickým a kulturním podmínkám.

Otázky pro další etapy synody

1. *Jak můžeme překonat historické a kulturní překážky pro evangelizaci v různých regionech diecéze?*
2. *Jak můžeme lépe oslovit mladé lidi a přiblížit jim význam náboženství v jejich životě?*
3. *Jak můžeme podpořit věřící v jejich osobním svědectví a autentickém životě podle víry?*

J. SYNODA

Sumář hlavních zjištění

Tato sekce se zabývala připomínkami, poznámkami a doporučeními týkajícími se samotného synodního procesu. Diskuze zahrnovaly různé postoje věřících k synodě, kritiku organizace a administrativy, účast na synodních setkáních a vnímání synodního procesu jako transformačního.

1. Postoj věřících k synodnímu procesu

Synodní skupiny reflektovaly různé postoje věřících k synodnímu procesu. Zatímco ve Vnitrozemí byla zaznamenána nízká informovanost a skepse, v Sudetech byla zmíněna potřeba hledat řešení a kreativně se zapojit. „Běžní laici buď nerozumí tomu, co je to synoda, nebo jsou často vůči ní skeptičtí.“ (Plzeň Bory slovenská – uspořádání).

2. Kritika organizace a administrativy

Dalším důležitým tématem byla kritika organizace synody, zejména dotazníků a administrativních nároků. Tato kritika se objevila především v kněžských konferencích a v některých farnostech ve Vnitrozemí. „Administrativa zahlcuje i naše spolupracovníky. Někdy biskupství nevědomky likviduje to, co děláme.“ (VIK Plzeň město – uspořádání).

3. Vnímání synodního procesu jako transformačního

Některé skupiny vnímaly synodní proces jako příležitost k transformaci církve a ke kreativnímu přístupu. Byla zdůrazněna významnost dialogu a společného hledání cest. „Synodální cesta – dialog se všemi není pouze sebezáchovný proces, ale kreativita. Všichni jsou bratři.“ (VIK Cheb a Sokolov – uspořádání).

Stručný sumář

Připomínky a poznámky k synodnímu procesu odhalují různé postoje věřících, od skepse po tvůrčí nadšení. Kritika se soustředila na organizační a administrativní aspekty, zatímco pozitivní reflexe viděly v

synodě příležitost pro transformaci církve. Je zřejmé, že synodní proces vyvolává různé reakce a je důležité zohlednit tyto rozdílné pohledy v dalších etapách synody.

Otázky pro další etapy synody

1. *Jak můžeme zlepšit informovanost a zapojení věřících do synodního procesu?*
2. *Jak můžeme snížit administrativní zátěž spojenou se synodním procesem, aby byl přístupnější pro všechny?*
3. *Jak můžeme využít synodní proces k tvůrčí transformaci církve a lepšímu propojení s věřícími?*

IV. REFLEXE SOUVISLOSTÍ

Celková syntéza závěrů synodních skupin ukazuje, že misijní činnost, uspořádání a hospodaření jsou vzájemně provázané a závislé na efektivní spolupráci mezi farnostmi, diecézí a jednotlivými věřícími. Vzdělávání, podpora komunitního života a transparentnost jsou klíčové prvky, které umožňují církvi naplňovat své poslání a udržet si důvěru věřících. Synodní proces odhalil různé postoje a názory, které je třeba zohlednit v dalších krocích, aby církev mohla efektivně reagovat na výzvy současné doby a být přístupnější a otevřenější vůči široké veřejnosti.

A. Propojení mezi misiemi, uspořádáním a hospodařením

Misie, jako klíčový prvek církevní činnosti, jsou hluboce ovlivněny tím, jak je církev uspořádána a jak spravuje své zdroje. Například efektivní správa církevního majetku a transparentní hospodaření jsou nezbytné pro to, aby farnosti měly potřebné zdroje pro misijní činnost. V analýze se opakovaně objevuje téma, že bez dostatečného financování a správného řízení majetku není možné realizovat kvalitní misijní aktivity. Na druhou stranu, bez jasně definovaných a dobře organizovaných struktur je těžké efektivně využít dostupné zdroje pro misijní účely. Tento vzájemný vztah mezi misiemi, uspořádáním a hospodařením ilustruje citace z jedné synodní skupiny: „Pro budoucí fungování farnosti vidíme jako řešení profesionalitu, vše nemusí dělat farář, který k tomu nemá ekonomické vzdělání.“ (Plzeň katedrála PRF ERF – hospodaření).

B. Role komunit a celodiecézních služeb

Komunity, ať už řeholní, nové komunity nebo různé spolky a sdružení, hrají klíčovou roli v misijní činnosti a celkovém uspořádání církevního života. Tyto komunity jsou nositeli specifických charismat, které obohacují církevní život a přispívají k jeho rozvoji. Například františkáni jsou oceňováni za svou práci s lidmi na okraji společnosti, což je vnímáno jako důležitý příspěvek k misijnímu poslání diecéze. Na druhé straně, nové komunity jako Koinonia Jan Křtitel přinášejí inovativní metody evangelizace, které jsou důležité pro oslovení širší veřejnosti.

Celodiecézní služby, organizované biskupstvím, jako jsou pastorační oddělení, diecézní centrum mládeže nebo charitní služby, podporují farnosti a komunity v jejich činnosti. Tyto služby poskytují technickou, ekonomickou a duchovní podporu, která je nezbytná pro udržení a rozvoj církevního života. Například charitní služby jsou vnímány jako klíčové pro sociální podporu a evangelizaci, zatímco církevní školství hraje důležitou roli v náboženské výchově a formaci mladé generace.

C. Specifické výzvy v různých částech diecéze

Analýza také odhalila rozdílné výzvy a potřeby v různých částech diecéze, zejména mezi farnostmi na území bývalých Sudet a ve Vnitrozemí. V Sudetech je často zmiňován obtížný vztah s okolní společností, což je důsledek historických a kulturních vlivů. Farnosti v této oblasti čelí výzvám spojeným s generační

propastí a nezájmem mladých lidí o víru. Vnitrozemí se naopak soustředí na konkrétní kroky k optimalizaci liturgických a pastoračních struktur a na lepší propojení mezi farnostmi a diecézí.

Tento regionální rozdíl ilustruje komplexnost církevního života v diecézi a potřebu přizpůsobit strategie a přístupy konkrétním podmínkám. Jedna ze skupin z oblasti Sudet poznamenala: „Evangelizovat není v tomto kraji jednoduché.“ (Horšovský Týn PRF ERF – misie), což odráží obtíže, kterým zdejší farnosti čelí, a potřebu specifických strategií pro tyto oblasti.

D. Význam synodního procesu

Synodní proces samotný byl příležitostí pro věřící, aby reflektovali své zkušenosti a přispěli k formování budoucího směřování církve. Tento proces ukázal rozmanitost názorů a postojů mezi věřícími, od skepse a kritiky až po nadšení a kreativní přístup. Synodní skupiny zdůraznily potřebu lepší komunikace a zapojení věřících do církevních procesů, aby církev mohla lépe reagovat na výzvy současné doby.

Závěrečná reflexe ukazuje, že jednotlivé aspekty církevního života jsou hluboce propojené a že je nezbytné, aby církev pracovala na posílení těchto vazeb. Vzdělávání, podpora komunitního života, efektivní správa majetku a transparentní komunikace jsou klíčové prvky, které umožní církvi naplňovat své poslání a zůstat relevantní ve světě, který se neustále mění.

ZÁVĚR

Tento text představuje komplexní syntézu závěrů synodních skupin v plzeňské diecézi, založenou na jejich důkladné analýze a reflektování různých aspektů církevního života. Tento dokument je určen k tomu, aby sloužil jako podklad pro další kroky v synodním procesu a jako základ pro formulaci strategických otázek, které umožní církvi odpovídajícím způsobem reagovat na výzvy a potřeby věřících v této diecézi.